

τίλας, Δημήτριος καὶ Μιχαὴλ Σχινᾶς, Πολυχρονιάδης, Βογορίδης, Λιθέριος, Κοκκινάκης, Ἀσώπιος κτλ. Οἱ μὲν τούτων ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν πατρίδα, μετέσχον τῶν κοινῶν κινδύνων καὶ τῆς ἐπικρατούσης ἀθλιότητος τῶν συμπολιτῶν, οἱ δὲ ἀπεβίωσαν ἐν τῷ σταδίῳ τῆς τιμῆς, ἢ ὑπέκυψαν εἰς τοὺς ὑπερβάλλοντας κόπους καὶ τὴν φθορὰν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐπιδημιῶν· τινὲς ὅμως διέτριβον ἐν τῷ μέσῳ τῆς σοφῆς Εὐρώπης κρατούμενοι ὑπὸ κατεπειγουσῶν περιστάσεων, ἢ ἐπιθυμοῦντες νὰ τελειοποιηθῶσιν ὡς σπουδασαί.

Μέχρι τοῦ Κοραῆ οὐδὲν ὑπῆρχε σύστημα πρὸς καθαρισμὸν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης. Πᾶς συγγραφεὺς ἔγραφεν ἄνευ ἀρχῆς τινος σταθερᾶς κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ γνώμην καὶ καθ' ἃς εἶχε γνώσεις τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς. Ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος οἱ λόγιοι Ἕλληνες, προβαίνοντες τοῦ πολιτισμοῦ, συνείδον τὴν ἀνάγκην νὰ διορθώσωσι φιλοσοφικῶς τὴν καθομιλουμένην καὶ ἐπέστησαν ἰδιαιτέραν εἰς τοῦτο προσοχὴν. Κατὰ δυστυχίαν ἐντὸς ὀλίγου διεφώνησαν ὡς πρὸς τὸν τρόπον, ὥστε σχεδὸν ταυτοχρόνως ἐφάνησαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου τρία ἀρχικὰ συστήματα μετὰ πικρίας ἀντιμαχόμενα.